

PUSTOWAĆ (2) *vb impf*

praes [1 sg pustuję.] ◇ 3 *pl* pustują (1). ◇ [*praet* 2 *sg f* pustowałaś. ◇ 3 *pl m pers* pustowali.] ◇
part praes act pustując (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Bawić się, swawolić, dokazywać, harcować; bacchari, petulanter se gerere, ludere Cn (2) : Ezop rzekł/ podobno dzieci mażz Ná ktore więc częŝto bákałz: Kiedy puŝtując wołáią/ Ciebie nie bárzo łucháią. BierEz A4; [Discurro, ich lauff hin vnd wider. Pol. tám y lám biegam/ puŝtuię. Volck 151].*

W porównaniu (1): GosłCast 6 cf Szereg.

Szereg: »igrać, pustować« (1): Stárfzé zász głowy, aby vmiály, byle tylko chćiály, rzádzić lámych siebie y hámovác namiętnoŝci łwych, záz którými podczás by dziecká igráią, puŝtuią GosłCast 6.

2. [*Cudzołóżyć, uprawiac nierząd: Synowie twoi opuŝcili mie [...]. Nákarmitęm ie/ á oni łie zcudzołóżyli/ á w domu nierzádnice puŝtowáli [luxuriabantur]. Leop 1577 Ier 5/7 (Linde).*

Przen: A wźiáwłzy z łzat twoich [Jeropolimo] vczyniłás łobie wyłokoŝci/ y tám y lám złyte/ y puŝtowálás [fornicata es] ná nich Leop 1577 Ez 16/16 (Linde).]

Synonimy: 1. igrać, szaleć; 2. błáźnić się, cudzołóżyć, psocić się.

Cf PUSTOWANIE, PUSTUJĄCY

AN